

Slotrit 2013 vanuit Ermelo

door Evert - 30 oktober 2013

De Ermelose Dorpskamer is populair bij de leden van dit illustere vroedschap. Dat bleek ook weer eens tijdens de slotrit in de laatste week van oktober.

Ruim 20 brommende liefhebbers waren naar deze gezellige locatie gekomen voor de koffie + appeltaart. Als verantwoordelijke had de organisator van de slotrit de fraai gevormde bedienende dames opgedragen geen alcoholisch poesje bij de koffie te serveren, maar de appeltaart mocht ruim bemeten zijn, vooral ook gelet op de aanwezigheid van onze voor het leven benoemde kasbeheerder. En om een bijbelse term te gebruiken: aldus geschiedde!

“Waar is Ron?”, vroeg Paul. Ik: Die zit weer leeuwen en olifanten te spotten in zijn tweede vaderland, maar zijn moeder is er wel. Inderdaad Ma De Poorter, grijs, in de negentig, maar nog vijf, stapte de lokaliteit juist binnen voor een koffie wel met poesje met haar voormalige tennisvriendinnen. Over mooi oud worden gesproken!

de Dorpskamer - het was er weer gezellig

de Dorpskamer - het was druk op de parkeerplaats

“Waar is Henk?”, luidde vraag 2. Henk is weer aan het klussen in zijn chateaux ook in zijn tweede vaderland. Maar ook zonder Ron en Henk was de opkomst weer geweldig. Met gevulde magen en volle buiken (de appeltaart was inderdaad ruim bemeten) werden de motoren gestart, naar het vertrek gesleept en geduwd en voorwaarts ging het voor een mooie toer over de Veluwe en langs de IJsseldijk.

De angst die er was voor afgewaaiden takken, over de wegen liggende bomen was ongegrond. Het was overal schoon. Compliment aan de schoonmaakploegen. De Stakenberger Heide, het Vierhouter Bos, de doortocht door het schilderrijke dorpje dorpje Oene waar de beste wildslager van de Veluwe herten, reeën en wilde zwijnen fileert en uitbeent en de IJsseldijk: het was weer een feest!

Bij het verlaten van de Dijk en de intocht in Hattem was er even kort oponthoud voor de lokale brandweer om wat takken op te ruimen. Het gaf Sandra de kans haar befaamde dropjes te serveren.

Via Zalk, waar haar hele kruidige leven Klazien heeft gewoond en De Zande ging de rit langs Oldebroek, 't Harde en Nunspeet weer terug over de Stakenberger Hei naar Ermelo, waar op de klok af 13.30 werd aangelegd bij café De Hazeburg.

Onder het Ermelose gezegde: Niet lullen maar poetsen, was uitbater Jan alvast begonnen de eerste eieren in de pannen te smijten. Zo ging de lunch in record tempo, waarna dezelfde uitbater zijn verhaal deed over zijn liefdeskind: de bierbrouwerij. Onze eigen brouwer Jaap zat met rode oortjes te luisteren net als alle anderen. Na de uitleg hoe je het juiste bier brouwt werd de aanpalende winkel Burg Bieren bezocht waar Jan en zijn dochter maar liefst 1300 verschillende bieren verkopen.

Café de Hazeburg - het lunchadres in Ermelo

Als slotstuk van deze slotrit konden we proeven. Met het schuim op de lippen verlieten de dapperen Skyriders tegen vieren het lokaal. Het was zoals allen lieten weten: Een Topdag! Jammer dat ons aller Rein ontbrak vanwege werkzaamheden om de jaarlijkse trofee uit te reiken. Die zal tzt persoonlijk bij de ongelukkige worden bezorgd.

Het bier van de bezochte brouwerij moest ook geproefd worden